

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 9 (347)

Субота, 2 березня 1974 р.

Ціна 2 коп.

П'ятирічка,
РІК ЧЕТВЕРТИЙ

ОСОБИСТІ ПЛАНИ СПЕЦІАЛІСТІВ

Підсумки роботи Вінницького УВП за два місяці свідчать, що колектив трудівників взяв добрий старт у четвертому визначальному році дев'ятої п'ятирічки. З початку року понад встановлене завдання реалізовано трикотажно-швейних виробів на 6 тисяч карбованців.

Активну участь у соціалістичному змаганні за дострокове виконання і перевиконання накреслених трудових рубежів беруть інженерно-технічні працівники підприємства. Кожен спеціаліст УВП склав для себе «Особистий план творчої діяльності». Ось, наприклад, як виглядає план майстра фарбування — опоряджувальника дільниці Бей Раїси Онікіївни:

Домогтися, щоб дільниця виконала взяті на себе соціалістичні зобов'язання до 20 грудня. Заощадити барвників та хімікатів на 500

карбованців. Освоїти фарбування полотна з ацетата, систематично брати участь у впровадженні раціоналізаторських пропозицій та заходів НОП. Впровадити одну особисту раціоналізаторську пропозицію.

Слід зазначити, що кожен спеціаліст записав у своєму творчому плані: внести і впровадити одну раціоналізаторську пропозицію. В цілому по УВП протягом 1974 року намічено одержати економічний ефект від впровадження раціоналізацій спеціалістів 7 тисяч карбованців.

Щоб домогтися високої ефективності виробництва і підвищити продуктивність праці, інженерно-технічні працівники УВП провели огляд резервів заощадження матеріальних, енергетичних та трудових ресурсів і скорочення втрат на кожному робочому місці. За мате-

ріалами огляду складено комплексний план, визначено термін виконання того чи іншого заходу та відповідальних осіб.

Так, на мотально-в'язальній дільниці намічено зменшити відходи і тим самим зберегти 500 кілограмів пряжі. Це дасть можливість заощадити 1,5 тисячі карбованців. Крім цього, трикотажники випустять полотна першим сортом на 2 тонни більше, ніж було намічено планом.

По швейній дільниці намічено домогтися випуску продукції першим сортом на 0,5 процента більше проти встановленого плану, а також заощадити допоміжних матеріалів: швейних ниток—50 кілограмів, обгорткового паперу—100 кілограмів. За рахунок ефективного використання робочого часу, збільшення коефіцієнту змінності і підвищення кваліфікації робітників підвищити продуктивність праці на 3 проценти.

Конкретні заходи для використання наявних внутрішніх резервів складені також і для інших виробничих дільниць підприємства.

Так, інженерно-технічні працівники Вінницького УВП прагнуть зробити якомога вагомий внесок у дострокове виконання завдань четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки.

ТУРБОТА ПРО ВІДПОЧИНОК ТРУДЯЩИХ

ВЗВ'ЯЗКУ з відпуском періодом у відділ праці та заробітної плати ЦП УТОГ надходить багато листів від робітників та службовців учбово-виробничих підприємств, організацій та установ, з проханням розповісти про умови та тривалість відпустки.

Право на відпустку, як відомо, мають всі робітники та службовці, після того, як вони відпрацювали одинадцять місяців безперервно на одному підприємстві, установі, організації, крім тих, що працюють тимчасово.

В наступні роки право на відпустку надається згідно з графіком відпусток, при чому його можуть надавати не тільки після одинадцяти місяців, але й раніше, залежно від бажання працівників, або ж тоді, коли цього потребують інтереси організації чи підприємства, де працює робітник чи службовець.

Графік відпусток на кожний рік складається не пізніше 1 січня адміністрацією підприємства, організації чи установи та місцевим комітетом профспілки. Щоб не порушувати ритмічність роботи підприємства, установи, у графіку відпусток передбачається надання їх протягом року. Проте, на окремих підприємствах Товариства глухих відпустки одночасно надають окремим бригадам, цехам чи дільницям.

При такому положенні надання відпусток не слід забувати, що воно може привести до таких небажаних наслідків, як порушення правильного співвідношення між заробітною платою та продуктивністю праці, невиконання плану та інше. Щоб не порушувати ритм роботи підприємства чи організації у графіку відпусток необхідно передбачати надання працівникам відпусток рівномірно на протязі всього року.

При переході на роботу на інше підприємство, в порядку переведення, робітники та службовці можуть одержати компенсацію за відпустку, або, відмовившись від неї, зберегти стаж для відпустки на новій роботі. В цьому випадку робітнику на новому місці роботи повинна бути надана чергова відпустка не через одинадцять місяців, а з урахуванням стажу роботи на попередньому місці.

Раніше одинадцяти місяців безперервної роботи на другому місці відпустку можуть одержати також вагітні жінки перед відпусткою за вагітністю, та родами, або після них, а також робітники віком до 18 років.

На період відпустки за трудящими зберігається робота та середня заробітна плата. Відпустка робітників та службовців триває 15 робочих днів, а робітникам до 18 років — один календарний місяць.

Постановою Ради Міністрів СРСР від 14 вересня 1973 року № 674 «Про заходи по дальшому по-

ліпшенню використання праці пенсіонерів по старості та інвалідів в народному господарстві і пов'язаних з цим додаткових пільг» передбачено відпустку інвалідам I—II групи спеціалізованих підприємств, цехів та дільниць тривалістю 24 робочих днів, а інвалідам III групи — 18 робочих днів.

Зазначеною постановою подовжена відпустка, проте, не розповсюджується на учбово-виробничі підприємства Українського товариства глухих, згідно з листом Державного Комітету Ради Міністрів СРСР з питань праці та заробітної плати від 15/II-74 року № 20-85.

Слід зазначити, що окремі категорії трудящих мають право на додаткову відпустку. Так, законодавством нашої країни встановлено додаткові відпустки за роботу з ненормованим робочим днем, за роботу в шкідливих умовах праці тощо.

Постановою президії ЦП УТОГ від 27 травня 1969 року № 135 та Українського Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств затверджено перелік посад керівних, інженерно-технічних робітників та службовців з ненормованим робочим днем, які працюють на учбово-виробничих підприємствах, у культзакладах, та інших організаціях та установах Товариства, чим і слід керуватися при наданні відпусток.

Додаткові відпустки за ненормований робочий день та роботу в шкідливих умовах приєднуються до основної відпустки, проте не до 15 робочих днів, а до 12. Якщо, наприклад, робітник має право за роботу в шкідливих умовах на додаткову відпустку тривалістю 6 робочих днів, то загальна тривалість чергової відпустки буде складати 18 робочих днів (12+6=18).

Оплата чергової відпустки проводиться із розрахунку середнього заробітку. Розраховується він так: складається заробіток за 12 календарних місяців. До цього заробітку включаються усі виплати: основна зарплата, доплати та надбавки за надурочні роботи, за роботу в нічні години та святкові дні, за суміщення професії, за керівництво бригадою та інше, премії, обумовлені системою преміювання із фонду заробітної плати; винагороди за загальні річні підсумки; допомога по тимчасовій непрацездатності; премії за раціоналізаторські пропозиції та інше. Одержаний річний заробіток ділять на 12 місяців, а потім на 25,4 (середньомісячна кількість робочих днів). Встановлений середньоденний заробіток множать на кількість робочих днів відпустки. Обчислена сума і буде складати оплату за відпустку.

В. ГАЛЕТА,
начальник відділу праці та заробітної плати
ЦП УТОГ.

П'ятирічку — достроково!

Доброї трудової слави зажив собі в колективі Харківського УВП-1 налагоджувальник верстатів Іван Борзенко.

Нещодавно передового робітника підприємства нагороджено почесним знаком «Переможець соціалістичного змагання 1973 року». А профспілкова організація УВП-1 виявила йому високе довіря — обрала до складу місцевому.

На фото: ударник комуністичної праці Іван Борзенко за налагоджуванням верстата.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

В РАХУНОК БЕРЕЗНЯ

З кожним днем четвертого, визначального року п'ятирічки приносять успіхи колективу Київського УВП-3.

Двомісячне завдання з реалізації готової продукції УВП виконало ще 26 лютого. В рахунок березня випущено валової продукції більш, як на 4 тисячі карбованців.

Цих успіхів досягнуто завдяки правильній організації робочого циклу протягом зміни, ощадливому використанню кожної робочої хвилини, зростанню професійної майстерності робітників, їх ділової кваліфікації.

Так, ударники комуністичної праці друкарі Т. Клочкова, Л. Мазна, В. Рибачук, палітурники Г. Воликова, О. Левченко, Н. Ясинська, різальники П. Коробко, Н. Ткешелашвілі виконують виробничі п'ятиденні норми за чотири дні, щоденно знаходять на своїх робочих місцях резерви для підвищення продуктивності праці. Більшість з них вже працює в рахунок березня — квітня 1974 року.

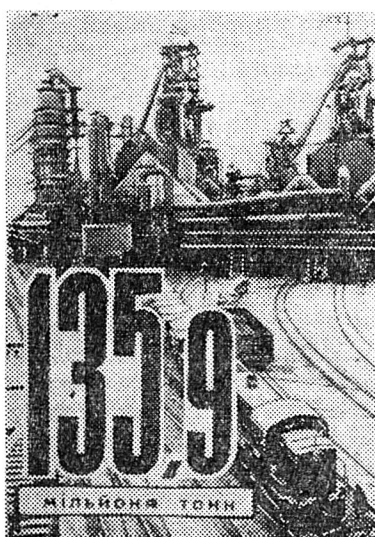
В ініціаторів змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки багато послідовників. Із значним перевиконанням норм виробітку працюють передовики виробництва друкарки Г. Сенча, В. Шведова, лінувальниці М. Мучник, М. Кучмаренко, палітурниці М. Гаркавенко, Л. Зубець, Л. Пироженко, О. Коваленко.

О. ЛЕЩИНЬСКА.

РУБЕЖІ 1974-го

СТАЛЕВА МІЦЬ КРАЇНИ

БУДЕ ВИПЛАВЛЕНО
СТАЛІ

Металургія — одна з провідних галузей важкої індустрії країни. Значення її важко переоцінити. Незважаючи на зростання виробництва пластмас та інших видів нових матеріалів, сталь і прокат, як і раніше, залишаються головною конструкційною основою. Ось чому від розвитку чорної металургії вирішальною мірою залежить випуск продукції машинобудування і обсяг капітального будівництва.

Цього року намічається виплавити 135,9 мільйона тонн сталі. Виробництво готового прокату буде доведено до 95,2, а труб — до 15,1 мільйона тонн. Щоб уявити, на які рубежі має вийти радянська чорна металургія, дамо таке порівняння. В 1972 році в найрозвинутішій капіталістичній країні — США виробництво сталі ледве досягло 123 мільйонів тонн.

Планом передбачено дальший випереджаючий розвиток виробництва дефіцитних і економічних видів металопродукції. На 10—35 процентів збільшиться випуск листової холоднокатаної і трансформаторної сталі, прокату зі зміцнюючою термічною обробкою, білої жерсті, сталевих гнутих профілів, сталевих холоднокатаної стрічки.

Перед металургами нашої республіки, як і країни в цілому, поставлені відповідальні й складні завдання по загальному зростанню виробництва і підвищенню якості. У четвертому році п'ятирічки їм треба розширити асортимент і збільшити випуск найекономічніших видів прокату, труб, металевих виробів. Обсяг виробництва продукції чорної металургії намічено збільшити на чотири проценти. Виплавка чавуну досягне 44,8, а сталі — 52,2 мільйона тонн. Виробництво прокату буде доведено до 42,6 і сталевих труб — до 5,4 мільйона тонн.

ДОВІР'Я

ДВА РОКИ тому у Вінницькому обласному відділі УТОГ йшла мова про Козятинську міжрайонну організацію УТОГ. Голова її В. Андрощук подала заяву про переведення її у Могилів-Подільський клуб на посаду перекладача. З одного боку це відразу вирішувало питання про перекладача, якого в Могилів-Подільському вже давно чекали. З другого — якраз починались звітно-виборні збори в первинних організаціях, і в цей час Козятинський відділ УТОГ залишався без керівника.

Були сумніви: чи зможе В. Миколаєнко, кандидатура якої передбачалась на місце В. Андрощук, організувати цю роботу? Молода, досвід роботи ще невеликий. Але з усього було видно, що жінка з характером, зуміє згуртувати людей, налагодити роботу.

І ось на самому початку звітно-виборної кампанії обласний відділ дав згоду на переїзд В. Андрощук у Могилів-Подільський. Хай не зовсім впевнено, але ґрунтовно нова завідувача взялася за справи клубу. Звітно-виборні збори проводились відповідно до графіка, робота в клубі — згідно з планом. Правда, у двох невеличких кімнатах не дуже розвернешся, до того ж в місті не багато було молоді. Але Віра Семенівна Миколаєнко знайшла вихід. Важко готувати і ставити п'єси, але вона переконувала людей і заходи проводились: організовували «голубі вогниці», зустрічі кмітливих і винахідливих, зустрічі із знатними людьми міста.

Хай все це було просто, сценарії були нехитрі, завдання ставились неважкі — та справа вся не в славі, а в тому, що робота в клубі оживала, і вели її самі люди, які раніше на запрошення взяти участь в тематичному вечорі лише знизували плечима: «куди, мовляв, нам...»

Віра Семенівна за рік налагодила роботу Козятинського клубу УТОГ, і в змаганні культзакладів клуб зайняв друге місце.

І не треба питати її, як їй це вдалось: варто подивитись на людей, з якими вона працює. Це люди, які знають ціну праці, що стала змістом їхнього життя. Взяти хоча б століяра І. Фотченка, зварника і арматурника М. Абрамука — вони вже люди немолоді і вірно розуміють завдання організації.

Немало у Віри Семенівни помічників і на селі. На них в своїй роботі вона і спирається. Частими гостями у міжрайвідділі бувають Є. Письменна з села Ільці, Лідія Патржанська із Дашева.

Часті виїзди з перекладачем Г. Черемис допомагають знайомитись з життям глухих на селі. Не відмовляє в допомозі членам УТОГ, які живуть на селі, і обласний відділ...

Виявлене довір'я надало Вірі Семенівні сил очолити організацію. Тепер вона завоювала авторитет і довір'я членів УТОГ, які визнали її за свого керівника.

Недавно відбулася міжрайонна звітно-виборна конференція. Одноголосно учасники конференції обрали Віру Семенівну до складу правління, а члени правління одноголосно обрали її головою.

М. НИРОВ.

НЕ ЗУПИНЯТИСЬ НА ДОСЯГНУТОМУ

ЯК ДО ВАЖЛИВОЇ події, завчасно приготувалися до звітно-виборної конференції в Артемівську. Святоково оформлений червоний куток УВП, на видних місцях лозунги, плакати, стенди. Просторий зал заповнили делегати. Уважно слухають вони звітну доповідь голови бюро УТОГ Г. Жеребцова.

— 233 чоловіки нараховує наша організація, — говорить доповідач, — велику і плідну роботу провела вона за звітний період. Організація соціалістичного змагання, зміцнення дисципліни праці, підвищення ідейно-політичного рівня членів УТОГ — це далеко не повний перелік питань, які були в центрі уваги бюро первинної організації УТОГ.

На підприємстві міцно встановилась статутна норма. З року в рік на УВП виконуються плани набору молоді в групи виробничого навчання. На початку 1973—74 років в таку групу прибуло ще 14 чоловік. В міру освоєння спеціальності і набуття навичок учні переводяться на практику в швейний цех.

Необхідна увага приділяється і загально-освітньому рівню членів УТОГ. З 74 чоловік 59 навчаються у вечірній спешколі, 13 — в середній заочній та 2 чоловіки — у вищих закладах.

Продовжують поліпшувати і свій житловий умови. За звітний період 35 сімей робітників, ІТП і службовців справили новосілля.

В санітаріях і будинках відпочинку оздоровлено 99 чоловік, в тому числі 61 член УТОГ.

Загин ударників комуністичної праці на Артемівському УВП зараз становить 238 чоловік, дві бригади, № 1 і № 4, виборили звання комуністичних. Виборають це звання 93 чоловіки, 5 бригад і один цех.

З високим трудовим піднесенням розгорнулося змагання за дострокове виконання завдань четвертого року п'ятирічки. Про це красномовно говорять факти. Так, напри-

клад, на Артемівському УВП 85 чоловік працюють з випередженням часу, працюють в рахунок другого, третього і четвертого кварталів. А 11 швей-мотористок — в рахунок 1975 року. Правофланговими змагання на підприємстві за-служено вважаються Л. Галаган, М. Пронюшкіна, О. Грамчук, В. Галичина, К. Десенко, О. Бурлак та багато інших ударників комуністичної праці, чий приклад запалює на трудові звернення весь колектив.

Звання «Майстер — золоті руки», «Краща за професією» присвоєно 8 швачкам. Значком «Переможець соціалістичного змагання 1973 року» нагороджені А. Гоченко і Є. Десенко.

У колективі ведеться боротьба за економію сировини і матеріалів. Так, за звітний період було зекономлено понад 9 тисяч метрів тканини, 11 тисяч кіловат-годин електроенергії.

59 чоловік навчаються в школі комуністичної праці, регулярно виходить стінгазета «За комуністичну працю», періодично оновлюються стенди «Вони випереджають час» та «Календар передовиків підприємства».

З введенням в дію нового виробничого корпусу для трудівників підприємства створилися більш сприятливі умови для плідної праці.

У дебатах виступили інженер з НОП І. С. Мешков, змінний майстер бригади комуністичної праці № 1 Г. Шиян, голова місцевому профспілки Н. Цибулін, робітничі підприємства. Всі одногласно підтримали і схвалили заходи адміністрації і місцевого підприємства, вказали на недоліки в роботі, вносили ділові пропозиції.

Включаючись у Всесоюзне соціалістичне змагання за дострокове виконання своїх зобов'язань, колектив Артемівського УВП відповідає на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу новими трудовими перемогами. Не зупинялись на досягнутому, а йти вперед, в ногу з вимогами часу.

М. Артемівськ.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Високо несе звання ударниці комуністичної праці швей-мотористка Сімферопольського УВП Валентина Федорівна Малина. З початку четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки вона систематично виконує змінні норми виробітку на 130—145 процентів.

На фото: Валентина Малина.

Фото М. БОЛДИРЕВА.

УМОВИ ПОЛІПШАЮТЬСЯ

Адміністрація і громадські організації Конотопського УВП приділяють постійну увагу питанню підбору, виховання і розстановки кадрів. Робота з кадрами планується, крім того, вона включається в особисті плани керівного складу, ІТП підприємства.

УВП поповнюється кадрами за рахунок випускників шкіл-інтернатів Лебедин і Батурина, з якими підприємство має тісні контакти. Для учнів шкіл-інтернатів організовуються екскурсії на підприємство та турпоїздки, де майбутні молодих робітників знайомлять з виробництвом, з трудовими досягненнями колективу, відпочинком і побутом.

На підприємстві щомісяця планується культмасова робота з колективом. До роботи залучаються керівники та ІТП підприємства, лектори товариства «Знання», організовуються зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни. Героями Радянського Союзу, героями праці.

Адміністрація повсякчас турбується про поліпшення побутових умов і кращої організації праці.

Зараз на підприємстві вводиться в дію новий виробничий корпус, що дасть можливість розширити виробничі площі, поліпшити побутові умови трудівників, розширити буфет та допоміжні приміщення. Ці заходи допоможуть підвищити продуктивність праці, підвищити зарплату, зміцнити дисципліну, зменшити плинність кадрів.

Колектив УВП готовий виконати поставлені перед ним завдання четвертого року п'ятирічки.

А. ЖОГОВ,
заступник директора Конотопського УВП.

ЗАПАЛЮЮЧЕ СЛОВО АГІТАТОРА

В ПОВСЯКДЕННИЙ багатогранній діяльності культзакладів, МРВ, облівідділів УТОГ по комуністичному вихованню трудящих і мобілізації їх зусиль на успішне виконання грандіозних накреслень XXIV з'їзду КПРС велике місце відводиться агітаторам. Агітатор — керівник виробничого підрозділу чи спеціаліст народного господарства, бригадир, майстер чи рядовий трудівник, передовик виробництва — завжди в гущі життя, серед людей, і його слово, поради, приклад мають винятково важливе значення в роз'ясненні широким масам політики партії, в розвитку їх суспільно-політичної і трудової активності, в спонуканні їх до дій, спрямованих на боротьбу за підвищення економічної ефективності виробництва. Неоціненне значення має слово агітатора в поширенні новаторських ідей і передового досвіду, в забезпеченні гласності змагання, в формуванні громадської думки з приводу того чи іншого факту або явища в колективі.

Ось чому культзаклади і міжрайвідділи Черкаського облівідділу УТОГ, виконуючи рішення XXIV з'їзду КПРС про необхідність посилення всієї нашої ідеологічної роботи, дбають про удосконалення усної агітації і підвищення її ефективності. Нині в кожному Будинку культури, клубі, на УВП є агітатори. Крім того, в культзакладах постійно проводяться читки лекцій лекторами товариства «Знання», усні журнали «Вокруг света».

Добре поставлена робота по добору кадрів для агітаційної роботи в Черкаському будинку культури УТОГ. Тут завжди з великим успіхом проходять політінформації, які ведуть працівники УВП Г. І. Пирогов, Г. А. Губко та інші. Великою популярністю користується лектор товариства «Знання», старий член УТОГ М. П. Ганчицька, яка постійно виступає з лекціями, бесідами в районних культзакладах.

Цього року Г. А. Губко та М. П. Ганчицька провели уже по дві лекції в Золотоноші та Смілі за матеріалами Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу та Постановою ЦК КП України з цього питання.

Г. КУЗУБ,
голова Черкаського облівідділу УТОГ.

Слідами ненадрукованих листів

Редакція одержала колективний лист від учасників художньої самодіяльності міста Слов'янська, в якому вони повідомляли про факт невиплати грошей на харчування, які належало їм виплатити у зв'язку з поїздкою в сільську місцевість з метою обслуговування членів УТОГ.

Редакція звернулася з цього приводу до голови правління Донецького облівідділу М. Калинченко. Він повідомив, що Донецький облівідділ дав вказівку директору Слов'янського будинку культури тов. Майстренку виплатити гроші на харчування учасникам художньої самодіяльності, для чого йому переслано в підзвіт 50 крб.

НА ОГЛЯДІ —
НАРОДНІ КОЛЕКТИВИ

Протягом нинішнього року за рішенням колегії Міністерства культури УРСР та президії Українського театрального і музично-хорового товариства проводиться перевірка стану роботи Самодіяльних народних колективів.

У системі Українського товариства глухих налічується вісім Самодіяльних народних театрів та чотири Самодіяльні народні ансамблі танцю. За постановкою Центрального правління УТОГ їх переглядатимуть одночасно з іншими колективами.

Мета огляду — активізація творчої діяльності колективів, подальше підвищення їх виконавської майстерності, поповнення репертуару високохудожніми сучасними творами, зміцнення якісного складу кадрів, а головне — визначення відповідності вимогам, що передбачені положеннями про Самодіяльні народні колективи, як вищу форму розвитку художньої самодіяльності.

Звання Самодіяльного народного театру ще раз підтвердив колектив Житомирського будинку культури, високу оцінку дало журі виступам Самодіяльного народного театру Чернівецького будинку культури.

Наступні перегляди народних колективів намічено провести за таким графіком: народний ансамбль танцю «Славутич» Запорізького будинку культури — з 11 по 16 березня, а Самодіяльний народний театр Харківського будинку культури — з 21 по 26 березня.

З 10 по 18 квітня переглядатиметься Львівський народний театр, а з 2 по 24 квітня — Одеський. В другій декаді травня намічено переглянути народний ансамбль танцю «Каблучок» і народний театр Ворошиловградського будинку культури, а в третій декаді — ансамбль танцю «Блакитна стрічка» Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського. 22 квітня намічено переглянути Київський Самодіяльний народний театр.

У листопаді перегляд буде завершено. В цей час переатестацію пройдуть Івано-Франківський Самодіяльний народний театр та Самодіяльний народний ансамбль танцю Сімферопольського будинку культури.

В. ЖУКОВА,
ст. методист Науково-методичного кабінету клубної роботи.

КОРОТКО

Літературний гурток «Київський каштан», який працює при Палаці культури ім. А. В. Луначарського в минулу суботу на честь Дня Радянської Армії та Військово-Морського Флоту провів конкурс на краще виконання віршів і пісень про Радянську Армію.

Конкурс показав, що його учасники добре підготувалися і зуміли чітко і виразно мовою міміки передати суть творів радянських поетів.

Журі присудило перше місце Євдокії Семенюк — робітниці Київського дослідного підприємства. Друге місце присуджено пенсіонерці Марії Гузієнко. Третє місце поділили Олена Довгань — робітниця Київського УВП-1 та робітниця зуттєвої фабрики Микола Авраменко.

І. САПОЖНИКОВ.

★ ★ ★

Колектив Харківського Народного театру показав ізюмчанам п'єсу А. Макаєнка «Трибунал». Перед початком постановки члени Ізюмського райвідділу УТОГ послушали лекцію, яку прочитав директор Харківського будинку культури А. Росинський.

З. СТУЖКО.

(Із Звернення Центрального Комітету
КПРС до партії, до радянського народу).

Субота, 2 березня 1974 р.

КОНЦЕРТ ДЛЯ ДЕЛЕГАТИВ

Нещодавно в Дрогобичі відбулася районна звітно-виборна конференція УТОГ. Після закінчення її офіційної частини для учасників конференції було дано концерт.

Після невеликої перерви делегати знову зайняли свої місця у залі. Перекладач звертає увагу присутніх на сцену. Двоє ведучих — учасники художньої самодіяльності В. Хоречко та М. Гембайло — починають виступ. Вони по черзі вітають делегатів конференції, які з найкращими трудовими показниками закінчили третій, вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки і з новим трудовим піднесенням вступили в четвертий, визначальний.

Ведучі тепло вітають делегатів конференції з трудовими перемогами, запрошують на сцену кращу швею Трускавецького ательє «Каштан» Олену Данилишину, яка

своїми золотими руками зажила собі великої трудової слави і здобула авторитет в колективі ательє. Її нагороджено медаллю «За доблесну працю», неодноразово, як краща, вона була учасницею обласних нарад передовиків виробництва. Всі замовники, які звертаються за послугами до ательє «Каштан», — каже ведучий, — «прагнуть щоб їх замовлення виконували тільки наша Олена, і в книзі відгуків та пропозицій вони залишають їй сердечні подяки».

Схвилювана теплими словами ведучих Олена Данилишина виходить на сцену і розповідає присутнім про своє дитинство, про своє бажання працювати, приносити людям радість.

— Як приємно, — говорить Олена Данилишина, — почувати себе

повноправною громадянкою нашої країни і відчувати повсякденну турботу про наше благополуччя партії та уряду.

Під оплески делегатів Олена Данилишина одержує грамоту районного відділу УТОГ і цінний подарунок.

Ведучі знову продовжують свій виступ під девізом: «Ми славимо працю!» цікавою і приємною для делегатів програмою. Глядачі без ніякої підготовки стають учасниками виступу на сцені. Зал злився з нею. Виступи трудівників міста і села змінюються їх улюбленими концертними номерами. В програмі: сценки з життя і праці наших радянських людей, мімічні перекази патріотичних віршів і пісень, пантоміми...

А. БЕРЕЗЕНСЬКА,
бібліотекар Дрогобицького будинку культури УТОГ.

ЗУСТРІЧ З ХЛІБОРОБОМ

На барвистому українському килимкові, облямована золотим колосом — виставка хлібних виробів. Над виставкою — гасло: «Хліб — усьому голова».

«Королева» залу Т. Давидова оголошує про початок вечора «Хвала рукам, що пахнуть хлібом», присвяченого зустрічі з комбайнером колгоспу імені Чкалова, кавалером ордена Леніна та ордена Трудового Червоного Прапора Степановим Володимиром Дмитровичем.

Учениці Л. Демидова та О. Іванова в українських костюмах з хлібом-сіллю на вишитому рушнику вітають гостей і присутніх.

Потім група учениць старших класів виконує перед гостем російський танець.

І. Ярема декламує вірш В. Борового «Хліб», присвячений двічі Герою Соціалістичної Праці О. В. Гіталову. Після цього присутні переглядають діафільм про знатного хлібороба. Л. Демидова та інші виконують для гостей український танок, а «королева» вечора надає йому слово.

Володимир Дмитрович розповідає про себе, про свою роботу, про чудову професію хлібороба. Учні поставили йому чимало запитань, на які гість дав докладні відповіді.

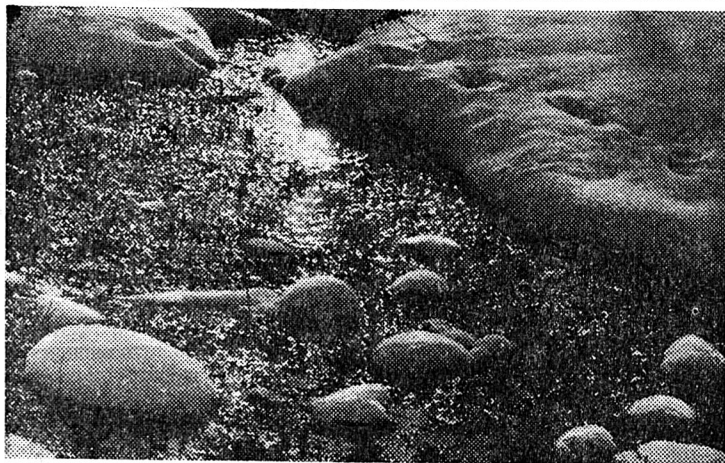
В. Линник, В. Овчаренко та інші майстерно виконують молдавський танець. П. Буянов декламує вірш В. Кришенка «Моя земля», А. Богдан — поезію С. Мельничука «Хліборобська слава». Декламувався також твір Л. Чиждова «Трударі». Всі твори — про хліб, про працю хліборобів.

З великим інтересом проглянули присутні інсценівку «Хліб — усьому голова», яку майстерно виконали С. Вихрист та М. Шумейко.

Вечір надовго залишиться в пам'яті і тих, хто його проводив, і тих, хто був на ньому присутній. Він викликав у їх серцях святу повагу до хліба, любов до професії хлібороба.

Підготувати вечір старшокласникам допомогли старша піонервожата В. Л. Новикова, вихователь К. Ю. Ніколаєва та А. І. Воїнов.

М. СУХОВ.

Всміхнулось небо по-весняному,
Несміло ще дзвенить ручай...
Та на холоднім вітрі рваному
Уже лежить снігів печаль.

В ОБІДНЮ ПЕРЕРВУ

Іван Іванович Часник — лектор товариства «Знання» Жовтневого району міста Полтави — завжди бажаний гість на Полтавському УВП-1.

Ще не забувся той день, коли він читав тут лекцію про радянсько-китайські відносини, і ось знову під час обідньої перерви завітав він до швейників, щоб розповісти їм про хвилюючі події в світі.

На цей раз у своїх виступах перед робітниками, інженерно-технічними працівниками та службовцями УВП І. І. Часник зупинився на висвітленні фактів розрядки міжнародного становища, підсумків виконання Програми Миру, прийнятої на XXIV з'їзді КПРС.

Стосунки СРСР з США, СРСР з Індією, події в В'єтнамі, зміст договорів СРСР і ФРН та Польщі і ФРН про встановлення кордонів на вічні часи по Одру і Нейсе, подробиці про укладення миру на Близькому Сході у жовтні 1973 року між агресивним Ізраїлем та волелюбними арабськими державами — усе глибоко хвилювало присутніх на лекції.

Але особливий інтерес викликала розповідь лектора про те, що врешті настав час, коли під тиском ООН і вимог всього прогресивного людства Землі агресивна Ізраїльська держава змушена виконувати рішення Женевської мирної конференції по збройному конфлікту між нею та арабськими країнами, резолюцію ООН 1967 року

Звітку про початок виведення ізраїльських військ із західного берега Суецького каналу і з сходу на 32 кілометри трудящі УВП сприйняли, як велику перемогу волелюбних арабських народів і всіх міжнародних сил миру, ленінської миролюбної політики КПРС.

В кінці лекції І. І. Часник знову коротко розповів про радянсько-китайські відносини.

Б. АНАТОЛЕНКО.

ІЗ ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

К МОРЮ

Ты на земле сейчас, но море
В твоей душе, в твоих глазах.
О море, тысячи историй
Друзьям ты можешь рассказать.
От волн одесского причала
До самых дальних берегов
Вся синева тебя качала
На перепутьях всех ветров.
Но хоть навек тебе родная
Морская даль и глубина,
Тебе чего-то не хватает,
Ты море знаешь не сполна...
Пойди же пушкинской аллеей
Навстречу с морем в домик тот,
Где в штиле тихого музея
Автограф Пушкина плывет.
Исписан лист пером гусиным,
Исчеркан вдоль и поперек.
Гляди: он стал простором синим,
Дошли до сердца волны строк!
Строки теснят одна другую
И брызги шлет тебе прибой.
Строки ласкают и волнуют
Своей бессмертной новизной.
Ты здесь стихи постигаешь
И с ней сливаешься в одно,
Теперь ты все о море знаешь,
В тебя сполна вошло оно.
Не зря, играя на просторе,
Волна волне стихи твердит,
Хоть не вернулся больше к морю
Наш самый славный одессит.
О нем у моря мы готовы
Из волн морских стихи слагать,
Хоть к слову «море» рифмы новой
На дне морском не отыскать...

И. ДУЦЕНКО.

КОРОТКО

«ТИХИЙ ДОН» В КОЛУМБІ

Колумбійсько-радянський інститут культурних зв'язків в Боготі оголосив літературний конкурс серед учнів середніх шкіл на краще знання роману М. О. Шолохова «Тихий Дон». Михайло Шолохов — один з найбільш популярних письменників нашого часу. Його твори перекладено на 78 мов світу, вони перевидувалися за кордоном понад 700 разів. Переможців конкурсу буде нагороджено грошовими преміями і цінними подарунками. До журі входять широко відомі в Колумбії діячі літератури та мистецтва.

ШЕСТЕРО БЛИЗНЯТ

25-річна Сюзан Розенкович із Кейптауна народила 6 близнят — трьох хлопчиків і трьох дівчаток. Найбільша вага у одного з хлопчиків — 2 кілограми, а найменша — у однієї з дівчаток — 1,2 кілограма. Кількість дітей була відома ще до родів за допомогою рентгену. Для запобігання передчасній появі малюків на світ було використано спеціальне приладдя.

ПОДОРОЖ ПІД ПАРУСАМИ

Із польського порту Щецин відплив у кругосвітню подорож морський парусник «Зев Можя». Його екіпаж — 12 матросів-любителів під керівництвом капітана Здислава Михальського. Всі вони — робітники Щецинської суднобудови імені Адольфа Варського. Кругосвітню подорож продовжуватиметься вісім місяців. Траєкторія пройде через ряд небезпечних місць, але екіпаж впевнений, що повернеться вчасно.

З ДОПОМОГОЮ АКТИВУ

Бібліотека Одеського будинку культури напередодні свого тридцятиріччя. Розпочавши своє існування з 500 книг, які вільно розмішувалися в одній шафі, вона виросла в справжню бібліотеку з книжковим фондом в 13 тисяч книг художньої, суспільно-політичної та науково-популярної літератури.

З двох—трьох десятків до 400 читачів — такі показники зростання кількості читачів за ці роки. Минулого року бібліотеку відвідали дві тисячі чоловік, проведено 5500 книговидач.

Прагнучи наблизити книгу до читача, бібліотека організувала дві книжкових пересувки безпосередньо на підприємствах: швейному і металообробному. Цю роботу з захопленням виконують комсомольські активісти бібліотеки Л. Крива та В. Гусаківська, а бібліотекар Р. Гранік організувала видачу книг на мебльовому підприємстві.

Рита Гранік залучила активістів з числа членів Товариства і разом з ними планує роботу бібліотеки, проводить масові заходи, враховуючи принцип роботи за інтересами.

Багато допомагає В. Людвик, як художник він добре знає історію розвитку мистецтва. Йому доручено проведення бесід на теми куль-

тури і мистецтва. М. Хватовкер — пенсіонер, старий комуніст, проводить бесіди на суспільно-політичні теми.

Успішно допомагають бібліотеці й інші активісти Будинку культури С. Яковлев, — столяр мебльового виробництва, Н. Чистякова — складальниця електровиробів, Л. Крамаровська — інструктор облвідділу та І. Голуб'єв. Останній, як художник, допомагає оформляти виставки, плакати, стенди.

На засіданнях бібліотечної ради, які відбуваються щоквартально, обговорюються актуальні питання проведення читачьких конференцій, обслуговування пенсіонерів, затвердження планів роботи та інше. За рішенням бібліотечної ради організовано роботу безпосередньо в цехах, де в час відпочинку двічі на місяць відбуваються бесіди, читання уривків з художніх творів.

Минулого року відбулося чотири читачькі конференції, три усних мімічних журнали, 25 бесід на літературні теми та 52 читки уривків художньої літератури. Хотілося б більш детально розповісти про деякі з них, щоб цей досвід могли використати в інших бібліотеках Будинків культури.

Багато читачів збрала конференція присвячена обговоренню повісті Ю. Пілара «П'ять годин до безсмертя», опублікована в журналі «Знання» № 8 за 1972 рік. Цій конференції передувала велика підготовча робота. На підприємствах, в читальному залі бібліотеки відбувалися читання повісті. Була оформлена спеціальна книжкова виставка «Герої не вмирають». Обговорювана повість була присвячена Герою Радянського Союзу Д. М. Карбишеву, який, потрапивши в полон, пройшов крізь пекло багатьох концтаборів і героїчно загинув, відмовившись служити ворогові.

В обговоренні цієї повісті взяли участь більше сотні читачів, де виступили викладач вечірньої школи робітничої молоді № 8 Р. Гур'янова, робітник заводу ім. Жовтневої революції Б. Маркевич та багато інших.

Цікаво пройшов і диспут на тему: «Поговоримо про це, юні». На обговорення були винесено питання: що таке характер, власна гідність, почуття гумору, делікатність? Після вступного слова бібліотекаря Р. Гранік про сучасну молодь, виступили свачки-машиністки Н. Чаплигіна, Т. Ходюк,

З. Шарапова, педагог Л. Куркуденко, робітник Б. Маркевич та інші. Провідною думкою цих виступів було одне: юність найкраща пора, вона повинна бути дзвіною, хвилюючою, гарною.

Літературні вечори, які організовує бібліотека, різноманітні і кожний з них по-справжньому розширює світогляд любителів художньої літератури.

В літературно-театралізованій композиції, присвяченій чеському письменнику Ярославу Гашеку, були використані фрагменти із вистави «Бравий солдат Швейк». Демонструвався документальний кінофільм «Наш друг Гашек».

А літературно-тематичний вечір «Перлина російської поезії» був присвячений 150-й річниці перебування О. С. Пушкіна в Одесі. Вечір відкрив поет І. Рядченко, який схвилювано розповів про перебування поета в Одесі. Силами активу Будинку культури і бібліоте-

ки були виконані вірші поета, «До моря», «Я пам'ятаю мить чудову», «До нянї», уривки з «Євгенія Онегіна» та ряд інших творів великого поета. Була організована також виставка творів Пушкіна.

Відбулись тематично-літературні вечори присвячені О. М. Островському і співцю революції В. В. Маяковському. Слюсар заводу пресів М. Никифоров, прочитав уривок з поеми «Добре». Бібліотекар Р. Гранік розповіла про творчість поета. Завершився вечір фільмом «Володимир Маяковський».

Цікаво пройшли вечори присвячені поетам Я. Смілякову і С. Михалкову.

Цінність цих заходів полягає в тому, що вони духовно збагачують відвідувачів Будинку культури, залучають молодь до книги, знайомлять її з невичерпною скарбницею знань.

Ю. ГЕР.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252021, м. Київ-21, Кловський узвіз, 18—20
телефон 93-39-27.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського
общества глухих.